Р Е Ш Е Н И Е
№ 4325

гр. София, 26.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 3 състав,** в публично заседание на 26.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **3003** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба, подадена от Г. Б. В., ЕГН [ЕГН], чрез упълномощения адв. Я. С. срещу заповед рег. № Д-07-59/24.02.2014 г., издадена от председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с която е прекратено служебното правоотношение с оспорващия, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби и с целта на закона. Твърди се, че към датата на издаване на заповедта ответният административен орган все още не бил реорганизирал работата на териториалните звена, поради което не са били налице материалноправните предпоставки на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл за съкращаване на оспорващата. Сочи се, че длъжността на жалбоподателката е продължила да съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Не е налице намаляване на щатни бройки, а единствено трансформация на бройки. Изложени са доводи за несъответствие на акта с целта на закона – органът не е взел предвид дългогодишния стаж на служителката в КФН и не е извършил подбор. Сочи се, че на жалбоподателката не е връчена заповедта на ответника, с която е разпоредено съкращаване на щатни бройки и създаване на нови, а при връчване на процесната заповед е била в отпуск по болест. В съдебното производство оспорващата се представлява от адв. С., който излага подробни доводи за незаконосъобразност на

заповедта в писмени бележки и претендира присъждане на разноските в полза на доверителя му.

Ответникът – председателя на Комисията за финансов надзор, чрез процесуален представител юрк. С., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, в решаващия състав, след като се запозна с жалбата, приетите по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното, от фактическа страна:

Със заповед № Д-07-41/31.07.2012 г. на председателя на Комисията за финансов надзор Г. Б. В. е назначена на длъжност Главен експерт, отдел Проверки, дирекция „Застрахователен надзор" при КФН.

Със заповед № 69/21.02.2014 г. председателят на Комисията за финансов надзор е утвърдил, считано от 25.02.2014 г., промяна в длъжностното разписание, както следва: в дирекция „Застрахователен надзор", отдел Проверки две щатни бройки за длъжността главен експерт се трансформират в една щатна бройка за длъжността младши експерт и една щатна бройка за длъжността специалист и се прехвърлят в дирекция „Регулаторни режими на застрахователния надзор", съответно в отдел „Надзорна политика и анализи" и в отдел „Режими за предварителен надзор".

С оспорената в настоящото производство заповед рег. № Д-07-59/24.02.2014 г., издадена от председателя на Комисията за финансов надзор, считано от 25.02.2014 г. е прекратено служебното правоотношение с Г. Б. В., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител и заповед № 69/21.02.2014 г. на председателя на КФН. Заповедта е връчена на служителката на 26.02.2014 г.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка. От приложеното длъжностно разписание на КФН, в сила от 01.01.2014 г. (л. 53), се установява, че в дирекция „Застрахователен надзор", отдел Проверки са били включени 1 щ.бр. за длъжността началник отдел, 1 щ.бр. за актюер, 4 щ.бр. за главен експерт и 4 щ.бр. за старши експерт. В дирекция „Регулаторни режими на застрахователния надзор", в отдел „Надзорна политика и анализи" за длъжността младши експерт са били включени 3 щ.бр., а в отдел „Режими за предварителен надзор" не е била включена щ.бр. за длъжността специалист. От приложеното поименно разписание на КФН, в сила от 14.02.2014 г., се установява, че всички щатни бройки в отдел Проверки са заети, като една от щ.бр. за длъжността главен експерт е заета от Г. В..

Установява, че в длъжностно разписание на КФН, в сила от 25.02.2014 г., в дирекция „Застрахователен надзор", отдел Проверки за длъжността главен експерт са били включени 2 щ.бр. В дирекция „Регулаторни режими на застрахователния надзор", в отдел „Надзорна политика и анализи" за длъжността младши експерт са включени 4 щ.бр., а в отдел „Режими за предварителен надзор" е включена 1 щ.бр. за длъжността специалист, която се заема по трудово правоотношение.

Представени са длъжностните характеристики за длъжността, заемана от жалбоподателката – главен експерт в отдел Проверки, в дирекция „Застрахователен надзор", за длъжността младши експерт в отдел „Надзорна политика и анализи" и за длъжността специалист в отдел „Режими за предварителен надзор".

По делото е представено предложение № 48/12.02.2014 г., с което на жалбоподателката е предложено прекратяване на служебното й правоотношение с КФН. Предложението е връчено на лицето на 12.02.2014 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София - град, в решаващия състав, формира следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима, като подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване, съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – председателя на Комисията за финансов надзор, в качеството му на орган по назначаването и в предвидената от закона форма – чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, при спазване на действащите материално-правни разпоредби и административно-производствените правила. Не са налице основания за отмяна по чл. 146, т. 1 – т. 5 от АПК.
Оспорената заповед съдържа посочване както на правно основание за издаването й – чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, така и фактическо основание – съкращаване на длъжността.
Настоящият съдебен състав намира, че в случая служебното правоотношение на жалбоподателката е прекратено след изпълнение на предвидените в разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл предпоставки за това, а именно съкращаване на заеманата от служителката длъжност. Считано от 25.02.2013 г. за КФН, на основание заповед № 69/21.02.2014 г., е утвърдено от председателя ново разписание на длъжностите, според което 2 щатни бройки за длъжността главен експерт в отдел Проверки, в дирекция „Застрахователен надзор”, една от които, заемана от жалбоподателката, не съществуват, т.е. са съкратени. Според легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията", съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн. ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) това е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б., на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От това следва, че основните белези на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.
Когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да докаже, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Изискванията са кумулативни. От приетите по делото щатно и поименно длъжностни разписания, в сила от 25.02.2014 г. е видно, че е налице реално съкращаване на заеманата от жалбоподателката длъжност

„главен експерт” в отдел Проверки, в дирекция „Застрахователен надзор”. Доказано е и осъществяването на второто изискване, за да е налице действително съкращаване на длъжността, а именно, че тя вече не фигурира като система от функции, задължения и изисквания. В отделните структури на КФН продължава да съществува длъжността „главен експерт” като нормативна позиция и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Щатната бройка за длъжността заемана от оспорващата е реално съкратена и не съществува по длъжностното разписание, в сила от 25.02.2014 г. На следващо място, от представените длъжностни характеристики за новосъздадените щатни бройки - за длъжността младши експерт в отдел „Надзорна политика и анализи” и за длъжността специалист в отдел „Режими за предварителен надзор”, се установява, че функциите, задълженията и изискванията за заемане на длъжностите, утвърдени с длъжностните характеристики са напълно различни и не съответстват на тези, утвърдени с длъжностната характеристика за заеманата от В. длъжност.

Утвърждаването на длъжностното и поименно разписание на КФН по силата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл е в правомощията на председателя на КФН и се осъществява при условията на оперативна самостоятелност. При реално извършване на съкращаване на щатни бройки въпрос на преценка по целесъобразност на органа по назначаването, неподлежаща на съдебен контрол, е кои служители и на кои длъжности да бъдат съкратени. Законът за държавния служител не съдържа изисквания за подбор, нито за излагане на мотиви за прекратяване на служебното правоотношение. Поради това, неоснователни са възраженията в жалбата за несъответствие на заповедта с целта на закона, както и че заеманата от оспорващата длъжност не е реално съкратена, тъй като продължава да съществува като система от функции, задачи и задължения. Преценката коя щатна бройка за съответната длъжност, съответно коя длъжност да съкрати е в дискреционната власт на органа по назначаването. В резултат на съкращаването на 2 щ.бр. за длъжността „главен експерт” са разкрити нови щатни бройки за длъжностите младши експерт и специалист, а не за длъжност главен експерт.

Във връзка с възраженията в жалбата, следва да се посочи, че невръчването на жалбоподателката на заповед № 69/21.02.2014 г., с която председателят на КФН е утвърдил, считано от 25.02.2014 г., промяна в длъжностното разписание, не представлява съществено процесуално нарушение и не е основание за отмяна на оспорената заповед. За ответния орган не е налице задължение да връчи посочената заповед, която представлява вътрешноведомствен акт. Връчването на оспорения акт по време на отпуск по болест не е забранено от ЗДСл, съответно не представлява нарушение на процесуалните правила. Служебното правоотношение с жалбоподателката е прекратено считано от 25.02.2014 г., от която дата е в сила и новото длъжностно разписание, поради това възраженията и в тази насока са неоснователни.

По изложените съображения, оспорената заповед е законосъобразна, не са налице основания за отмяната ѝ по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед направеното искане и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на ответника юрисконуслтско възнаграждение в размер на 150 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд

София – град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Б. В., ЕГН [ЕГН], срещу заповед рег. № Д-07-59/24.02.2014 г., издадена от председателя на Комисията за финансов надзор.
ОСЪЖДА Г. Б. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на председателя на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му до страните.

СЪДИЯ: